

Анна Лякішева

доктор педагогічних наук, доцент

викладач

Волинський національний університет імені Лесі Українки

м. Луцьк

ФУНКЦІОНУВАННЯ ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ ОЗДОРОВЛЕННЯ ТА ВІДПОЧИНКУ В ПЕРІОД ПОШИРЕННЯ COVID-19

У статті здійснено аналіз основних нормативно-правових документів, якими послуговуються дитячі заклади оздоровлення та відпочинку у роботі. Автором зазначено як змінюються законодавчі документи відповідно до реалій сьогодення. Визначені основні аспекти оздоровчої кампанії в період поширення коронавірусної хвороби. Запропоновано шляхи впровадження основних видозмінених правил у діяльність дитячого закладу оздоровлення та відпочинку.

Ключові слова: дитячий заклад оздоровлення та відпочинку, коронавірусна хвороба, оздоровлення, відпочинок, карантин, соціальний працівник.

Питання оздоровлення та відпочинку дітей завжди було пріоритетним у державній політиці. Проте, ще гостріше воно постає зараз, в період поширення коронавірусної хвороби, адже медичні показники дітей з кожним роком погіршуються, а заклади оздоровлення та відпочинку зменшуються.

Діяльність дитячих закладів оздоровлення та відпочинку регулюють нормативно-правові документи держави: Конституція України, Закон України «Про оздоровлення та відпочинок дітей», Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», Закон України «Про соціальну роботу з дітьми й молоддю», Закони України «Про освіту», «Про позашкільну освіту», розпорядження Президента України та постанови Кабінету Міністрів, розпорядження органів місцевої виконавчої влади і рішень органів місцевого самоврядування. Важливим документом, який регламентує аспекти діяльності закладів оздоровлення та відпочинку є «Типове положення про дитячий оздоровчий заклад», де зазначено, що «оздоровчий табір є позашкільним оздоровчо-виховним закладом і створюється ... з метою організації змістовного дозвілля і відпочинку,

зміцнення здоров'я, задоволення інтересів і духовних запитів дітей, підлітків і учнівської молоді» [1, с.11].

Задля виконання вищезазначених послух, в умовах карантину у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19) перед початком літнього сезону працівники дитячих закладів оздоровлення та відпочинку ознайомлюються із актуальними законодавчими документами, які диктують нові правила прийому та перебування дітей, а також рекомендації щодо їх роботи.

Відповідно до статті 40 Закону України про затвердження санітарного та епідемічного благополуччя населення», на виконання пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 20 травня 2020 року №392 «Про встановлення карантину з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, та етапів послаблення протиепідеміологічних заходів» Міністерством охорони здоров'я видано постанову №43 від 30.07.2020 «Про затвердження Тимчасових рекомендацій щодо організації протиепідемічних заходів у дитячих закладах оздоровлення та відпочинку на період карантину у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби COVID-19». У постанові йдеться про те, що організація протиепідемічних заходів у дитячих закладах оздоровлення та відпочинку здійснюється відповідно до вимог Державних санітарних правил і норм «Улаштування, утримання і організація режиму діяльності дитячих оздоровчих закладів» ДСаПіН 5.5.5.23-99, затверджених постановою Головного державного санітарного лікаря України від 26.04.1999 №23, Державних санітарних правил розміщення, улаштування та експлуатації оздоровчих закладів, затверджених наказом МОЗ України від 19.06.96 року №172 та з урахуванням цих тимчасових рекомендацій, спрямованих на запобігання ускладнення епідемічної ситуації внаслідок поширення коронавірусної хвороби (COVID-19) [2].

Варто зазначити, що з 1 серпня 2020 року робота дитячих закладів оздоровлення та відпочинку була змінена, дозволена лише із «зеленими» та «жовтими» рівнями епідемічної небезпеки. Було введено правила перевезення та перебування, яких необхідно було дотримуватися. Взявши за основу основні законодавчі документи, а також недавно прийняті пропонуємо правила діяльності дитячого

закладу оздоровлення та відпочинку на період карантину у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби COVID-19.

Опрацювавши спектр документів ми виділили ряд правила, серед них: перевезення, прийом, перебування, дозвілля дітей та інші.

Перевезення дітей до закладу може здійснюватися організованими групами автомобільним чи залізничним транспортом. Допускається транспортування дитини батьками у власному авто.

Необхідно проводити температурний скринінг дітей перед прийомом в заклад та під час перебування тричі на день. До закладу не допускаються діти з підвищеною температурою. Не можна допускати батьків та інших людей на територію дитячого закладу оздоровлення та відпочинку.

Повинні діяти обмеження, що забороняють:

- масові заходи в приміщенні та за участі запрошених осіб;
- використання м'яких іграшок.

Відповідно до нових правил необхідно враховувати дистанцію між дітьми, обмежити заняття та ігри, що передбачають безпосередній фізичний контакт. Надавати пріоритет відпочинково-оздоровчим заходам, що проводяться на відкритому повітрі. Необхідно обмежити інвентар, що потребує багаторазового використання, або забезпечити проведення його дезінфекцію щоразу після використання. При можливості використовувати одноразове спорядження та інший інвентар.

Варто зазначити, що при дотриманні карантинних норм розміщення в кімнатах корпусів здійснюється з розрахунку не менше 5 квадратних метрів на одну дитину із забезпечення дистанції між ліжками щонайменше в 1,5 метри.

На основі рекомендацій Міністерства охорони здоров'я запропоновані нами правила допоможуть організувати діяльність дитячого закладу оздоровлення та відпочинку, а також адаптувати дітей до нових умов.

Список використаних джерел

1. Типове положення про дитячий оздоровчий заклад. Завуч. 2006. №12. С. 11.
2. Про встановлення карантину з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, та етапів послаблення протиепідемологічних заходів: постанова Кабінету Міністрів України

Анастасія Маковецька

аспірантка

Луганський Національний університет імені Тараса Шевченка

м. Харків

ПРОБЛЕМА ВЗАЄМОДІЇ ШКОЛИ Й СОЦІАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА У ВИХОВАННІ ГІПЕРАКТИВНИХ УЧНІВ

Робота присвячена проблемі взаємодії школи й соціального середовища у вихованні гіперактивних учнів. Визначено особливості поведінки гіперактивних дітей. Проаналізовано основні компоненти програми роботи у процесі взаємодії школи й соціального середовища у вихованні гіперактивних учнів.

Ключові слова: *гіперактивність, взаємодія, школа, сім'я, соціальний педагог, вчитель.*

Сьогодні стає все більш очевидним, що виховання підростаючого покоління відбувається не лише в результаті цілеспрямованої педагогічної діяльності, але й під впливом самого життя, навколишньої дійсності, середовища. Соціальні зв'язки школи були орієнтовані переважно на покращення власного навчально-виховного процесу. Об'єктивний аналіз накопиченого досвіду дозволяє стверджувати, що такий підхід не дав позитивних результатів. Тому в сучасній соціально-педагогічній науці особливої актуальності набуває проблема організації цілісного соціально-виховного процесу, забезпечення тісної єдності школи й соціального середовища, зокрема у роботі з гіперактивними учнями. Адже більшість гіперактивних дітей є обдарованими, творчими, але сучасні підходи до їхнього виховання та навчання не дають можливості повною мірою розкрити їхній творчий потенціал.

Проблема взаємодії школи й соціального середовища широко представлена в дослідженнях науковців України та за кордоном. Теоретичну основу дослідження цілісного виховного процесу зробили І.Бех, В.Гуров, І.Зверєва, І.Зязюн, Л.Коваль, І.Кон, І.Левшина, В.Лозова, О.Сухомлинська, С.Хлебик та ін. Аналіз проблем виховання молоді, принципи взаємодії соціальних інститутів розглянуті у працях